

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Smetanky v právní věci žalobkyně: **JTA Real Estate, s.r.o.**, se sídlem Jiráskova 241/41, Brno, zast. Mgr. Alešem Sázavským, advokátem, se sídlem Nad Splavem 1045, Náměšť nad Oslavou, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 1039/32, Praha, zast. JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem, se sídlem Kořenského 1107/15, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2022, č. j. MPO 120957/2022, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2024, č. j. 9 A 30/2023-86,

t a k t o :

- I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2024, č. j. 9 A 30/2023-86, **se zrušuje.**
- II. Rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 22. 12. 2022, č. j. MPO 120957/2022, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o žalobě i o kasační stížnosti ve výši 20.342 Kč k rukám jejího zástupce Mgr. Aleše Sázavského, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I.

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zastavil řízení o žádosti žalobkyně ze dne 1. 4. 2022, pořadové číslo 200470, kterou požadovala poskytnutí podpory ve formě dotace ve výši 224.000 Kč na základě Výzvy k programu podpory podnikatelů podnikajících v oblasti adventních trhů postižených celosvětovým

šířením onemocnění COVID-19 způsobeného virem SARS-CoV-2 „COVID – ADVENTNÍ TRHY“, aktualizované dne 3. 3. 2022 (dále jen „výzva“).

II.

[2] Žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) se žalobkyně domáhala zrušení napadeného rozhodnutí. Městský soud žalobu zamítl jako nedůvodnou shora označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“).

[3] Městský soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Poukázal na to, že žalovaný uvedl důvody, pro které řízení o žádosti žalobkyně zastavil, neboť v napadeném rozhodnutí shledal, že žalobkyně nesplnila podmínku doložení dokladů prokazujících prvotní předpoklad spočívající v prokázání konání adventních trhů v Náměšti nad Oslavou a dále v prokázání smluvené účasti žalobkyně na těchto adventních trzích v místě a čase, na které byl rozsah a výše podpory uplatňovány. Městský soud uvážil, že ač je napadené rozhodnutí odůvodněno stručně, je z něj jednak patrné, že vycházelo z nesporných dokumentů (z podané žádosti, z jejích příloh a z textu samotné výzvy) a lze z něj také seznat úvahy, kterými se žalovaný při rozhodování řídil.

[4] Městský soud se dále zabýval posouzením toho, zda mohl žalovaný na žalobkyni požadovat předložení určitých dokladů a zda je žalobkyně předložila, jak namítala v žalobě. V této souvislosti městský soud poukázal na obsah skutečností vyplývajících ze správního spisu a shrnul, že žalobkyně předložila na základě výzvy ke své žádosti smlouvu o nájmu prodejního místa na adventních trzích 2021 ze dne 9. 11. 2021, kterou uzavřela se společností M&M Best, s.r.o. jako pronajímatelem. Předmětem smlouvy byl pronájem dvou stánků na těchto adventních trzích na prodejních místech č. 7 a č. 8 na adrese Podhradí 19, Náměšť nad Oslavou v období od 22. 11. 2021 do 23. 12. 2021 za nájemné ve výši 500 Kč/den (dále jen „smlouva o nájmu“). Dále předložila také Oznámení o zakázání provozování adventních a vánočních trhů ze dne 26. 11. 2021 (dále jen „oznámení“), které učinila společnost DISTORENT, a.s. pronajímateli, společnosti M&M Best, s.r.o. Podle městského soudu *„[a]ni jedna z těchto příloh však nedokládá prokazatelně uhrazené marně vynaložené náklady na organizaci prokazatelně zcela zrušeného adventního trhu“*, ač tento požadavek byl zdůrazněn napříč výzvou, ať již jako vlastnost oprávněného žadatele v bodu 1.5 výzvy, nebo jako podmínka poskytnutí dotace v bodech 4.1 písm. c) a d) výzvy a také v bodu 5.3 téhož dokumentu. Žalobkyně tudíž nesplnila podmínky stanovené výzvou, neprokázala, že se vánoční trhy skutečně konaly, ani že se jich prokazatelně účastnila (alespoň v době od 22. 11. 2021 do 26. 11. 2021) a nedoložila ani to, s jakým zbožím vstupovala na dané adventní trhy, či zda jí vznikly marně vynaložené náklady a neuvedla ani způsob vypořádání smluvního nájemného s pronajímatelem prodejních míst.

[5] Městský soud k uvedenému dodal, že odpovědnost za splnění podmínek finančních podpor – dotací nese zásadně žadatel o podporu, a není na poskytovateli podpory, aby žadatele poučoval a vedl jej k doplňování skutečností podstatných pro udělení podpory. Ani v daném případě tak nebylo možné po žalovaném očekávat součinnost a nápomoc týkající se splnění věcných podmínek a podstaty žádosti. Z uvedených důvodů nebyla ve prospěch žalobkyně ani ta skutečnost, že ji žalovaný kromě požadavku na doplnění doručovací adresy nevyzval k doplnění její žádosti o podporu.

pokračování

III.

[6] Proti napadenému rozsudku se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brání kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Navrhuje napadený rozsudek zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

[7] V kasační stížnosti stěžovatelka především zdůrazňuje, že její žaloba obsahovala jen jeden žalobní bod, kterým byla tvrzená nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Právě to mělo být výlučným předmětem soudního přezkumu ze strany městského soudu. Z napadeného rozhodnutí totiž není seznatelné, jaké podmínky podle žalovaného stěžovatelka nesplnila, a jak se žalovaný vypořádal s jí doloženými doklady. Stěžovatelka tudíž nesouhlasí s tím, jak městským soud vypořádal tuto její námitku.

[8] Stěžovatelka shrnuje, že podle výzvy bylo její povinností předložit doklad prokazatelně potvrzující zrušení daných adventních trhů a smlouvu o pronájmu prodejního místa, včetně uvedení doby pronájmu a počtu pronajatých stánků/míst. Dále byla povinna učinit čestné prohlášení, že byla k datu podání žádosti a po celé období, za které žádala podporu, podnikatelským subjektem oprávněným k provozování deklarované podnikatelské činnosti, a že v důsledku přijatých krizových opatření jí byl v rámci podnikatelské činnosti omezen či zakázán prodej zboží nebo poskytování služeb v rozhodném období podle bodu 2. 3. výzvy a usnesení vlády č. 1066 ze dne 25. 11. 2021, o přijetí krizového opatření (dále jen „krizové opatření“). Stěžovatelka poukazuje na čl. 13. 1. a 14. 1. výzvy, podle nichž měli být žadatelé vyzváni (s výjimkou neodstranitelných vad) k odstranění vad žádostí, a zároveň mohl žalovaný kdykoliv v průběhu řízení vyzvat žadatele k doložení dalších podkladů nebo údajů nezbytných pro vydání rozhodnutí o poskytnutí podpory. Stěžovatelka poskytla v rámci Agendového informačního systému žalovaného v žádosti veškeré potřebné údaje, načež tento systém vypočítal výši podpory a její žádost přijal. K žádosti také připojila požadované podklady, tedy nájemní smlouvu a oznámení, čímž doložila zrušení adventních trhů i zrušení její účasti na nich.

[9] Stěžovatelka vyslovuje nesouhlas se závěry, které městský soud vyslovil v odst. 22. a 23., jakož i 35. až 37. napadeného rozsudku (které v kasační stížnosti doslovně cituje) a poukazuje na to, že bylo povinností žalovaného ji vyzvat k odstranění vad její žádosti, což neučinil. Upozorňuje také na rozdíly mezi „trhovcem“ a „organizátorem“ podle výzvy, přičemž stěžovatelka byla v postavení trhovce, své povinnosti vyplývající z výzvy při podání žádosti splnila, na rozdíl od organizátora neměla povinnost předkládat další podklady (marně vynaložené náklady, včetně dokladů o jejich úhradě, apod.). Městský soud přesto v napadeném rozsudku vyslovil, že tyto další skutečnosti také nedoložila. Z napadeného rozhodnutí vůbec nelze dovodit, které doklady stěžovatelka jako „trhovec“ ve smyslu terminologie výzvy nedoložila a neplynou z něj ani závěry o tom, proč z její strany předložené dokumenty neprokazují konání adventních trhů a účast stěžovatelky na nich. Důkaz o prokázání faktického konání trhů (v případě, že byly zahájeny před účinností krizového opatření), jak naznačil městský soud v napadeném rozsudku, mezi povinnými přílohami žádosti uveden není. Stěžovatelka doplňuje, že je nesrozumitelné vyjádření žalovaného v napadeném rozhodnutí, v němž uvedl, že „žalobkyně nedoložila doklady (a ani takové nebylo možné organizátorem trhu zajistit)“, neboť není zjevné, že by se žalovaný obrátil

s výzvou k doložení podkladů na organizátora trhů. Stěžovatelka pro uvedené zpochybňuje i závěry městského soudu vyslovené k věci samé.

[10] Závěrem kasační stížnosti stěžovatelka namítá, že nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze dodatečně zhojit vyjádřením žalovaného v řízení před soudem. Jistou dodatečnou nápravu vad napadeného rozhodnutí však žalovaný v daném případě provedl právě až v písemném vyjádření k žalobě.

IV.

[11] Žalovaný se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti zcela ztotožňuje s napadeným rozsudkem a navrhuje kasační stížnost jako nedůvodnou zamítnout. Městský soud řádně provedl přezkum napadeného rozhodnutí, vycházel přitom z dotačních pravidel stanovených výzvou a ze stěžovatelčiny žádosti a jejích příloh, přičemž neshledal v postupu žalovaného pochybení.

[12] Stěžovatelka měla povinnost splnit pravidla stanovená poskytovatelem podpory ve výzvě a odpovědnost za jejich splnění nesla ona sama. Za oprávněné žadatele považoval žalovaný obecně ty subjekty, které se účastnily prodeje v rámci adventních trhů nebo je organizovaly, a kterým v důsledku omezení podnikatelské činnosti poklesly tržby a tím i likvidita. Stěžovatelce se nepodařilo doložit, že byla oprávněným žadatelem a že splnila podmínky výzvy. Neprokovála, že se dané adventní trhy měly opravdu uskutečnit. Oznámení o nemožnosti konat adventní trhy, které stěžovatelka předložila, nedeklarovalo, že byly na tvrzeném místě tyto trhy plánovány a že měly skutečně probíhat. S ohledem na datum konání trhů a platnost počátku vládních restrikcí podle krizového opatření stěžovatelka mohla doložit skutečný průběh adventních trhů alespoň po dobu pěti dnů (od 22. 11. 2021 do 26. 11. 2021 – poznámka soudu).

[13] Žalovaný dodává, že ani z obchodního rejstříku nebyl schopen zjistit, co měla stěžovatelka na adventních trzích prodávat, z uvedeného důvodu nebylo možné ani usuzovat na to, že skutečně měla být prodejcem na daných adventních trzích. Stěžovatelka neprokázala, že se účastnila adventních trhů, které byly zrušené a že již měla zajištěno zboží k prodeji, čímž jí vznikly náklady spojené s účastí na adventním trhu. Ke stěžovatelkou tvrzené povinnosti žalovaného ji vyzvat k doplnění žádosti pak žalovaný odkazuje na odst. 38. napadeného rozsudku se závěrem, že stěžovatelka nedoložila potřebné dokumenty ani k žalobě či kasační stížnosti.

V.

[14] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[15] Kasační stížnost je důvodná.

[16] Nejvyšší správní soud před vlastním posouzením uplatněných kasačních námitek pro přehlednost poukazuje na pro věc podstatné skutečnosti vyplývající ze správního spisu, především pak ze samotné výzvy.

pokračování

[17] Stěžovatelka jakožto trhovce (což není sporné) na adventních trzích, které se měly konat v Náměšti nad Oslavou v roce 2021, žádostí pořadové č. 200470 požádala žalovaného o podporu ve výši 224.000 Kč za 28 dnů za dva stánky. Tuto žádost podala v rámci výzvy COVID-Adventní trhy. Žalovaný řízení o žádosti o dotaci zastavil s odůvodněním, že nebyly splněny podmínky stanovené výzvou a jejími přílohami. Žalovaný zastavení řízení odůvodnil tím, že *„žadatel nedoložil doklady (a ani takové nebylo možné organizátorem trhu zajistit), které by prokazatelně potvrzovaly konání uvedeného adventního trhu, potažmo jeho smluvenou účast na adventních trzích v čase a místě uvedeném a v rozsahu, v jakém byl s ohledem na výši požadované dotace uplatňován. Nejsou tak splněny podmínky poskytnutí podpory stanovené Výzvou.“*

[18] Nejvyšší správní soud se tudíž zabýval nejprve tím, zda městský soud dospěl ke správnému závěru o přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu totiž vyplývá, že pokud správní soud přezkoumá správní rozhodnutí, které trpí vadou nepřezkoumatelnosti, zatíží stejnou vadou i své rozhodnutí, zde tedy napadený rozsudek (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 7. 2007, č. j. 5 Afs 115/2006-91). Jak upozorňuje i stěžovatelka v kasační stížnosti, námitka o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů představovala stěžejní žalobní bod.

[19] Z napadeného rozsudku vyplývá, že městský soud poté, co shrnul judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí pro nedostatek důvodů, a poté, co poukázal na § 68 odst. 3 správního řádu, vyslovil, že *„žalovaný byl povinen odůvodnit, co bránilo vedení řízení o žádosti žalobkyně, aniž by došlo k jejímu věcnému hodnocení. Napadené rozhodnutí je založeno na jediném důvodu – nesplnění podmínek Výzvy spočívajících v tom, že žalobkyně nedoložila doklady prokazující prvotní předpoklad, a to vůbec konání uvedeného adventního trhu, potažmo smluvenou účast žalobkyně na adventních trzích v místě a čase, na které byly rozsah a výše dotace uplatňovány. To je z rozhodnutí žalovaného zcela patrné a pro žalobkyni srozumitelné tak, že žalobkyně mohla v žalobě na tyto důvody konkrétně reagovat relevantní oponenturou a případně je vyvrátit konkrétními doklady. I když lze žalobkyni přisvědčit v tom, že toto odůvodnění napadeného rozhodnutí je značně stručné, je z něho zcela patrné a srozumitelné, že vycházelo z nesporných dokumentů – jak z podané žádosti a jejích příloh, tak z textu Výzvy, která se ke kompenzaci nákladů a provozních ztrát z důvodu uzavření adventních a vánočních trhů vztahovala a která byla žalobci známa včetně požadavků na prokázání skutečností, na něž byla kompenzace vázána. Za těchto okolností, známých žalobkyni, byl prioritním důvodem pro rozpor s požadavky Výzvy samotný nedostatek dokladů o tom, že se v daném místě a čase předmětné Adventní trhy skutečně konaly a zda se tedy zákaz jejich provozování dle usnesení vlády na ně skutečně vztahoval.“* K tomu pak dodal, že *„[s]oud proto má i přes stručnost odůvodnění za to, že z napadeného rozhodnutí lze seznat úvahy, kterými se žalovaný při hodnocení důkazů řídil, a důvod, na základě kterého žalovaný seznal důvod k zastavení řízení o žádosti.“*

[20] Nejvyšší správní soud s citovanými závěry městského soudu v otázce (ne)přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů nemůže souhlasit. Ačkoliv se městský soud v odst. 18. napadeného rozsudku dovolal správné judikatury Nejvyššího správního soudu zabývající se danou problematikou (pro stručnost na tuto pasáž napadeného rozsudku postačí nyní odkázat), a správně upozornil též na § 68 odst. 3

správního řádu, podle nějž se v odůvodnění rozhodnutí vždy uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, dospěl na základě těchto správních východisek k nesprávnému závěru o tom, že zákonem a judikaturou vytčeným požadavkům na přezkoumatelnost napadené rozhodnutí v nynější věci vyhovuje. Opak je však pravdou.

[21] Výše v odst. [17] citované odůvodnění napadeného rozhodnutí nemůže zákonným ani judikturním požadavkům na přezkoumatelnost správního rozhodnutí vyhovět. Lze z něj dovodit pouze to, že je založeno na jediném obecně formulovaném důvodu, a to na nesplnění podmínek výzvy spočívajících v tom, že stěžovatelka nedoložila doklady prokazující, že se vůbec předmětné adventní trhy měly uskutečnit a že měla smluvně sjednanou účast na nich v místě a čase a v rozsahu vyplývající z výzvy. Pokud však žalovaný dospěl k tomuto závěru, bylo jeho povinností konkrétně v napadeném rozhodnutí vysvětlit, které podklady žádosti chyběly, proč jejich nedostatek byl neodstranitelný či z jakého důvodu se žalovaný nepokoušel o odstranění jejich nedostatků a co jej tudíž vedlo k závěru o zastavení řízení o předmětné žádosti. Bylo přitom jeho povinností vyplývajícím z § 68 odst. 3 správního řádu učinit tak nikoliv jen obecnou formulací použitelnou v zásadě na jakýkoliv případ, ale tak, aby tyto důvody byly přiléhavé právě na případ stěžovatelčiny individuální žádosti o poskytnutí dané podpory.

[22] Jinými slovy, žalovaný byl povinen v napadeném rozhodnutí svůj závěr o zastavení řízení o žádosti odůvodnit rozvedením svých úvah o tom, jaké konkrétní podklady stěžovatelka předložila ke své žádosti, v čem žalovaný spatřuje jejich vady a proč tyto vady brání dalšímu vedení řízení, a to včetně uvedení konkrétních ustanovení výzvy a na věc dopadajících právních předpisů, na základě nichž žalovaný své závěry o uvedeném přijal. Pokud tak žalovaný neučinil, zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Není totiž sporu o tom, že stěžovatelka ke své žádosti připojila doklady o tom, že si pro účely adventních trhů v Náměšti nad Oslavou pronajala dva stánky na období od 22. 11. 2021 do 23. 12. 2021 a také, že se adventní trhy s ohledem na krizové opatření vlády nemohou konat. Tím považovala za splněnou povinnost předložit doklady vyplývající z čl. 9.2 výzvy pro žádosti podávané trhovci (nikoliv organizátory). Podle uvedeného článku byly totiž povinnou přílohou k žádosti podávané trhovcem „*doklady prokazatelně potvrzující zrušení adventního trhu, doklad/smlouva o pronájmu adventního místa, včetně uvedení doby pronájmu a počtu pronajatých stánků/míst, které měly být na zrušeném adventním trhu provozovány.*“ Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vůbec nevyplývá, jaký postoj k těmto konkrétním dokladům žalovaný zaujal a jak se s nimi s ohledem na svůj závěr o zastavení řízení o žádosti konkrétně vypořádal. Tedy v čem spatřoval jejich nedostatky a proč neprokazují v čl. 9.2 výzvy uvedené skutečnosti. Dospěl-li tudíž městský soud k závěru o tom, že napadené rozhodnutí obsahuje dostatek důvodů a je přezkoumatelné, je tento závěr nesprávný.

[23] Podle čl. 13.1 výzvy, *žadatelé budou na základě ustanovení § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel vyzýváni k odstranění vad své žádosti, jež budou identifikovány v rámci formálního hodnocení. To se netýká těch vad žádosti, které jsou svou povahou neodstranitelné (např. nedodržení lhůty pro podání žádosti apod.).*

pokračování

[24] Nejvyšší správní soud přitom přisvědčuje stěžovateli také v tom, že v daném případě byla výzva formulována tak, že s výjimkou neodstranitelných vad žádosti (aniž je z napadeného rozhodnutí seznatelné, že právě takové vady stěžovatelčina žádost vykazovala) je žalovaný v souladu s čl. 13.1 povinen (nikoliv jen oprávněn) vyzvat žadatele k odstranění vad jejich žádosti. V souzené věci zjevně žalovaný v souladu s čl. 13 výzvy nepostupoval, aniž však v napadeném rozhodnutí vysvětlil, z jakého důvodu tak neučinil. I v tom pochybil.

[25] Za nepřiléhavou je v tomto ohledu nutno považovat judikaturu, na niž městský soud odkazuje v odst. 38. a 39. napadeného rozsudku. Z ní pro účely nynější věci plyne jediné, a to skutečnost, že je primárně na poskytovateli dotace, jaké podmínky pro její poskytnutí zvolí. V daném případě tyto podmínky poskytovatel dotace, tedy žalovaný, formuloval ve výzvě, a proto bylo jeho povinností z ní také při posuzování stěžovatelčiny žádosti vycházet a svůj postup a závěry, k nimž při posouzení žádosti o podporu dospěl, řádně ve svém rozhodnutí (ať již bylo jakékoliv) odůvodnit. To však žalovaný v daném případě nerespektoval.

[26] Nejvyšší správní soud se tudíž nemohl zabývat tím, zda městský soud dospěl ke správným závěrům týkajícím se posouzení věci samé, tedy v otázce splnění podmínek pro poskytnutí podpory na základě výzvy vysloveným v odst. 35. a následujících napadeného rozsudku. Bylo by to předčasné za situace, kdy žalovaný dosud přezkoumatelným způsobem nevyjevil konkrétní a z okolností posuzované případu vyplývající úvahy o nedostacích stěžovatelčiny žádosti a kdy před vydáním napadeného rozhodnutí nepostupoval v souladu s tím, jak stanovila jednotlivá ustanovení výzvy.

[27] S ohledem na vše výše uvedené Nejvyšší správní soud shrnuje, že žalovaný zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů a za předpokladu, že žádost neobsahovala neodstranitelnou vadu (což žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl), zatížil řízení o žádosti také vadou spočívající v tom, že stěžovatelku nevyzval k odstranění vad její žádosti, což mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Městský soud tudíž pochybil, pokud napadené rozhodnutí, jakož i postup jeho vydání předcházející, shledal souladnými se zákonem a podmínkami dotace.

VI.

[28] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto napadený rozsudek zrušil podle § 110 odst. 1 část věty první před středníkem s. ř. s. Jelikož již v řízení před městským soudem byly dány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí a městský soud by v dalším řízení nemohl učinit nic jiného než napadené rozhodnutí žalovaného zrušit, Nejvyšší správní soud současně se zrušením napadeného rozsudku zrušil i napadené rozhodnutí a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení podle § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 78 odst. 1 a 4 téhož zákona. V něm je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 78 odst. 5 téhož zákona).

[29] V dalším řízení tedy žalovaný nejprve uváží, zda z jeho strany dovozené vady žádosti jsou neodstranitelné. Není-li tomu tak, vyzve stěžovatelku k odstranění vad její žádosti a v závislosti na reakci stěžovatelky bude postupovat v souladu s výzvou a o žádosti opětovně rozhodne, přičemž své rozhodnutí náležitě odůvodní tak, aby z něj byly zřejmé konkrétní důvody přijatých výroků vyplývající z individuálních okolností stěžovatelčina případu.

[30] Jelikož Nejvyšší správní soud je posledním soudem, který o věci rozhoduje, je povinen rozhodnout o nákladech řízení o žalobě i o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka jako v řízení úspěšný účastník má právo na náhradu nákladů řízení důvodně vynaložených v řízení proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl.

[31] Náhrada nákladů řízení o žalobě představuje především soudní poplatek za žalobu ve výši 3.000 Kč. Dále je tvořena odměnou za zastoupení advokátem za 2 úkony právní služby spočívající v přípravě a převzetí věci a sepisu žaloby (§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12. 2024 – shodně dále]. Mimosmluvní odměna za jeden úkon právní služby činí 3.100 Kč (§ 9 odst. 4 písm. d), ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], celkem za dva úkony právní služby tudíž činí částku 6.200 Kč (2 x 3.100 Kč). Součástí náhrady nákladů řízení je i náhrada hotových výdajů za každý z těchto úkonů v souladu s § 13 odst. 4 advokátního tarifu v rozsahu 2 x 300 Kč, tj. 600 Kč. Náklady řízení o žalobě činí celkem 9.800 Kč.

[32] Náklady řízení o kasační stížnosti sestávají z náhrady soudního poplatku ve výši 5.000 Kč a dále z odměny za 1 úkon právní služby ve výši 3.100 Kč spočívající v sepisu kasační stížnosti (§ 9 odst. 4 písm. d), ve spojení s § 7 bodem 5. a § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Dále stěžovatelce náleží i náhrada hotových výdajů s tímto úkonem související podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč. Za řízení o kasační stížnosti tedy náklady řízení činí 8.400 Kč.

[33] Jelikož zástupce stěžovatelky doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se částka odměny a náhrady hotových výdajů v celkové výši 10.200 Kč o tuto daň ve výši 2.142 Kč (21 % z částky 10.200 Kč). Náklady řízení o žalobě a o kasační stížnosti tedy celkem činí 20.342 Kč. Tuto částku je povinen žalovaný stěžovatelce zaplatit k rukám jejího zástupce v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2025

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu